

ชุดิมา ประโชติ 2557: หนึ่ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
แห่งประเทศไทย ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาควิชา
เศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสาวลักษณ์ กุ้เจริญประสิทธิ์, Ph.D.
125 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่
ก่อให้เกิดรายได้ และเพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการบริหารสินเชื่อและการดำเนินงานของธนาคาร
พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ชพว.) ทั้งนี้ส่วนแรกใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา
รายไตรมาส ระหว่างปี 2546 ถึงปี 2555 และส่วนที่สองได้ใช้อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio
Analysis) ในการวิเคราะห์ เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และฐานะทางการเงินจากการ
ดำเนินงาน โดยส่วนแรกเลือกใช้ประเภทของตัวแปรที่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ผลการทดสอบด้วย ADF
พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีคุณสมบัติ Stationary และไม่มีปัญหา Multicollinearity

ผลการวิเคราะห์ พบว่าแบบจำลอง AR (2) เหมาะสำหรับการประมาณค่าปัจจัยที่มีต่อการเกิด
หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในช่วงเวลาที่ศึกษาเมื่อเปรียบเทียบกับ สมการถดถอยอย่างง่าย (Ordinary Least
Squares: OLS) เนื่องจากปัญหา Autocorrelation ได้รับการแก้ไข สะท้อนให้เห็นว่า ปริมาณเงินให้สินเชื่อ
1 ไตรมาสก่อนหน้า อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ และปีที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการ
เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของชพว. อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในด้านประสิทธิภาพการบริหารสินเชื่อยัง
ขาดประสิทธิภาพ และในด้านประสิทธิภาพในการดำเนินงานทางการเงินนั้น มีประสิทธิภาพในการ
ทำกำไรลดลง มีสภาพคล่องอยู่ในระดับต่ำ และมีค่า BIS Ratio ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทย
กำหนด ดังนั้น ชพว.ควรให้ความสำคัญกับปัจจัยทั้ง 3 ตัว เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาให้สินเชื่อแก่
ผู้ประกอบการ และป้องกันความเสี่ยงในการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

ข้อเสนอแนะที่มีต่อการศึกษาค้างต่อไป ควรศึกษาถึงเรื่องการนำมาตรฐานการบัญชีระหว่าง
ประเทศ ฉบับที่ 39 (IAS 39) ที่ชพท.นำมาใช้ในการกันสำรองหนี้สูญนั้น สามารถช่วยให้ธนาคารเฉพาะ
กิจของรัฐมีมาตรฐานในการป้องกันความเสี่ยงที่ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก